

Chloordioxide – Interview met Dr. Andreas Kalcker

juni 4, 2024

Ik moest aan Dr. Andreas Kalcker denken toen ik mijn onderzoek deed om mijn waterstofperoxide-stack voor te bereiden. Amelia had zijn naam eind 2022 voor het eerst genoemd, maar eerlijk gezegd was het toen te vroeg voor mij om het belang van zijn werk in te zien, schrijft [Unbekoming](#).

Meer recentelijk heeft Dr. Robert Yoho¹ geweldig werk verricht om Kalcker en Chloordioxide² onder de aandacht te brengen (zie Bronnen hieronder).

Kalcker is de wereldautoriteit op het gebied van onderzoek naar de vele toepassingen van Chloordioxide en daarom is hij ook een van de meest gecensureerde mensen ter wereld.

Zoals je inmiddels weet is de hoeveelheid censuur die iemand ondergaat direct gecorreleerd aan de waarde van zijn boodschap en werk.

Het imperium houdt er niet van als mensen de omvang van zijn markten verkleinen.

Het [imperium](#) houdt er niet van als mensen het aantal ongezonde klanten verminderen. We leven tenslotte in een laat stadium van het kapitalisme.³

Ik besloot Dr. Andreas Kalcker te vragen om een interview en ik ben hem erg dankbaar dat hij ermee instemde.

Ik heb persoonlijk veel geleerd van de interactie en ik denk dat jij dat ook zult doen. en zijn team doen ongelooflijk werk.

Met dank aan Dr. Andreas Kalcker.

Wat bracht je er aanvankelijk toe om de mogelijkheden van Chloordioxide in medische behandelingen te onderzoeken?

Ik begon deze behandeling persoonlijk te gebruiken, omdat ik aan ernstige artritis leed. Opmerkelijk genoeg werkte het voor mij. Aangemoedigd door mijn ervaring probeerden mijn burens, vrienden en anderen met verschillende gezondheidsproblemen het ook en meldden positieve resultaten. Dit omvatte gevallen van artritis, diabetes-gerelateerde complicaties, verschillende vergiftigingen, allergieën en nog veel meer aandoeningen.

Aanvankelijk vond ik het moeilijk te begrijpen hoe één stof effectief kon zijn tegen zo'n grote verscheidenheid aan ziekten. Voor mij, en waarschijnlijk ook voor veel artsen, leek het idee van één behandeling voor zoveel verschillende gezondheidsproblemen onlogisch. Als je een arts zou vertellen over een stof die in staat is om al deze verschillende problemen aan te pakken, zou hij of zij het misschien afwijzen als ongeloofwaardig. Op een gegeven moment zou ik het met die scepsis eens zijn geweest. Maar toen ik de effecten aan den lijve ondervond, had dat een grote impact en veranderde mijn perspectief.

Kun je het moleculaire mechanisme van chloordioxide bij het bestrijden van ziekten uitleggen?

Chloordioxide, of ClO_2 , is een eenvoudige molecuule die een effectieve wisselwerking heeft met water. Het ondergaat niet gemakkelijk hydrolyse.⁴ Wanneer het als vloeistof wordt ingenomen, komt de gasvormige vorm van ClO_2 vrij in de maag. Dit gas verdampt bij een relatief lage temperatuur van 11 graden Celsius en diffundeert door de maagwanden. Dit proces volgt de diffusiewet van Fick,⁵ waardoor ClO_2 in de bloedbaan en interstitiële weefsels terechtkomt.

Eenmaal in het lichaam richt ClO_2 zich selectief op zuurdere gebieden (gedefinieerd door de concentratie waterstofionen,⁶ of protonen (H^+)), die meestal geassocieerd worden met zieke of ontstoken weefsels. Zieke organen vertonen vaak een hogere zuurgraad dan gezonde organen. In deze zure omstandigheden ondergaat ClO_2 een reeks reacties, waarbij het uiteindelijk uiteenvalt in onschadelijke stoffen zoals zout en zuurstof, zonder schadelijke reststoffen achter te laten. Dit aspect is belangrijk omdat de hoeveelheid geproduceerd zout minimaal is.

Wat betreft het vrijkomen van zuurstof, laten we eens kijken naar een typisch protocol waarbij 10 milliliter van een ClO_2 -oplossing, in een liter, gedurende een dag wordt verbruikt. Deze hoeveelheid kan ongeveer 10.700.000 moleculen zuurstof genereren voor elke rode bloedcel. Hoewel dit aanzienlijk lijkt, is het relatief klein in de context van de

totale zuurstofbehoefte van het lichaam. Het is niet genoeg om iemands ademhalingscapaciteit significant te veranderen, maar het kan wel zorgen voor een lichte toename in beschikbare zuurstof voor een paar seconden. Belangrijk is dat de zuurstof precies op de plaats van het probleem wordt afgegeven, waar de zuurgraad en dus ook de ontsteking of infectie (veroorzaakt door bacteriën, virussen, schimmels of kanker) aanwezig zijn. Deze gerichte toediening van zuurstof aan gebieden met een zuurstoftekort is wat het werkingsmechanisme van ClO₂ zo heilzaam maakt.

Kun je de oxidatieve aard van Chloordioxide verduidelijken?

Hoe werkt het in vergelijking met iets als vitamine C, dat elektronen afstaat? Chloordioxide daarentegen neemt elektronen. Waarom veroorzaakt dit proces geen oxidatieve stress in het lichaam?

Wat is het onderliggende mechanisme dat voorkomt dat dit gebeurt?

De sleutel ligt in het begrijpen van de biochemische interacties. Neem bijvoorbeeld vrije radicalen,⁷ zoals het hydroxylradicaal,⁸ (OH). We bestrijden deze gewoonlijk met antioxidanten,⁹ zoals [vitamine C](#). De effectiviteit van deze antioxidanten kan deels worden verklaard door hun voltage, een concept dat centraal staat in de elektromoleculaire geneeskunde, een opkomend vakgebied.

Stel je voor dat een mobiele telefoon een bepaald voltage nodig heeft om op te laden. Als het voltage te hoog is, beschadigt de telefoon; als het te laag is, laadt hij niet op. Op dezelfde manier werken onze cellen binnen een spanningsbereik – meestal 1 tot 1,5 volt. Hydroxylradicalen, met hun 2,8 volt, zijn te 'krachtig' en kunnen cellen beschadigen. Antioxidanten zoals vitamine C, met een voltage van 0,66, helpen deze radicalen te neutraliseren.

Chloordioxide speelt hierbij een fascinerende rol. Met een spanning van ongeveer 0,94 volt valt het net onder het werkingsbereik van de cel. Het is effectief tegen ziekteverwekkers zoals bacteriën, virussen en schimmels, die over het algemeen een lagere spanning hebben. Interessant is dat Chloordioxide, ondanks het feit dat het een oxidant is, werkt als antioxidant in de aanwezigheid van entiteiten met een hogere spanning, zoals hydroxylradicalen, en deze omzet in onschadelijke stoffen zoals water.

Technisch gesproken vertoont het een grotere potentie als antioxidant dan als oxidant. Dit wordt gekenmerkt door zijn voltage: als antioxidant heeft het een voltage van 1,42 volt, wat hoger is dan zijn voltage van 0,94 volt wanneer het als oxidant werkt. Dit significante onderscheid tussen antioxidatieve en oxidatieve capaciteiten is een cruciaal aspect.

Het is net als bij solderen: je kunt de soldeerbout aanraken zonder een elektrische schok te krijgen, maar hij is heet genoeg om de bout te smelten. Dit gebeurt omdat er een aanzienlijke stroom elektronen is. Een soortgelijk proces vindt plaats in het lichaam met

elektronenbeweging. Vitamine C draagt bijvoorbeeld één elektron over. Chloordioxide daarentegen verplaatst als reductiemiddel twee elektronen – het dubbele.

Vitamine C werkt op een ander voltage, wat een snellere werking zou kunnen betekenen, maar in de praktijk is dit verschil verwaarloosbaar omdat we te maken hebben met microseconden. Daarom is Chloordioxide een sterkere antioxidant dan Vitamine C, vooral met betrekking tot hydroxylradicalen. Deze vergelijking is belangrijk om te begrijpen.

De bewering dat we meer antioxidanten nodig hebben is naar mijn mening een vorm van neppureneskunde. Heb je wel eens nagedacht over de wiskunde hiervan, de biofysica? Mijn specialiteit is begrijpen dat meer niet altijd beter is. Neem bijvoorbeeld zuurstof – de impact ervan is sterk afhankelijk van de context. Voor een duiker die 100 meter onder water gaat, wordt zuurstof giftig door de hoge druk. Omgekeerd is het probleem op de Mount Everest een gebrek aan voldoende zuurstof. Alles moet worden bekeken in relatie tot de context.

Dit brengt ons bij Chloordioxide. Ja, het is een oxidant, effectief tegen bacteriën, virussen, schimmels, prionen en spike-eiwitten. Het werkt snel – hoe kleiner het organisme, hoe sneller de werking. Er is geen resistentie mogelijk, in tegenstelling tot antibiotica. Het werkt door oxidatie, wat in wezen een verbrandingsproces is, waarbij het onwaarschijnlijk is dat er resistentie optreedt.

De spanning van chloordioxide is ongeveer 0,9, binnen het werkingsbereik van cellen, wat betekent dat het de cellen zelf niet schaadt. Natuurlijk is dit afhankelijk van de dosis. Maar binnen het juiste werkingsbereik kan Chloordioxide ook entiteiten met een hoger voltage, zoals hydroxylradicalen en andere giftige oxidanten, reduceren. Het is in staat tot zowel oxidatie als reductie.

Zijn er belangrijke onderzoeken of studies die de effectiviteit van Chloordioxide bij de behandeling van ziekten aantonen?

We zijn een groep van meer dan 20 onderzoekers en een van onze belangrijke bijdragen is de trilogie van onderzoeken door [Dr. Aparicio](#), die meer dan 3000 patiënten omvat. Deze [studies](#) richten zich op drie verschillende stadia: pre-COVID-19, actieve COVID-19 met ernstige symptomen en langetermijneffecten van COVID-19, waarbij telkens meer dan 1000 patiënten betrokken zijn. Met name het onderzoek van Dr. Aparicio toonde een opmerkelijke 99,3% effectiviteit in de behandeling van symptomatische COVID-19 patiënten, met een gemiddelde hersteltijd van slechts vier dagen.

Daarnaast hebben we uitgebreid onderzoek gedaan naar de werkzaamheid van deze behandeling tegen MRSA- en Borrelia-infecties. Deze onderzoeken dragen aanzienlijk bij aan ons begrip van het potentieel en de veelzijdigheid van de behandeling. Het is echter opmerkelijk dat ondanks deze veelbelovende resultaten, de reguliere media weinig interesse hebben getoond in onze bevindingen.

Welke veiligheidsmaatregelen moeten worden genomen bij het gebruik van chloordioxide en hoe gaat u om met zorgen over toxiciteit?

Het is cruciaal om het onderscheid te begrijpen tussen chloordioxide gas en chloordioxide opgelost in water, omdat ze duidelijk verschillende eigenschappen hebben. Het inademen van de gasvorm van Chloordioxide wordt niet aanbevolen en kan schadelijk zijn. Wanneer Chloordioxide echter is opgelost in water, vooral in lage concentraties, veranderen de eigenschappen aanzienlijk, waardoor het veilig is voor bepaalde toepassingen.

Wij houden ons aan een specifiek protocol, vaak Protocol C genoemd [zie boek [Forbiden Health](#)], waarbij Chloordioxide wordt gebruikt in concentraties die 14 keer lager zijn dan de Lage RL, het laagst meetbare reactieniveau in het lichaam. Dit zorgt ervoor dat de dosering ruim binnen de veilige grenzen blijft, waardoor de bezorgdheid over toxiciteit wordt weggenomen. Ter vergelijking: om een dodelijk toxisch niveau te bereiken, zou een volwassene meer dan 20 liter van een 3.000 PPM Chloordioxide concentraat moeten consumeren over een periode van meer dan 14 dagen. Een dergelijke inname is praktisch onmogelijk, gezien de enorme hoeveelheid vloeistof die zou moeten worden ingenomen.

Welke ziekten en aandoeningen denkt u dat chloordioxide effectief kan behandelen?

Op basis van het uitgebreide onderzoek en de gegevens die we hebben verzameld, denken we dat chloordioxide een groot aantal ziekten en aandoeningen effectief kan behandelen. Deze effectiviteit wordt grotendeels toegeschreven aan de invloed op **metabole acidose**,¹⁰ een aandoening die naar schatting in 85 tot 90% van de ziekten voorkomt. Metabole acidose is een onevenwicht in de pH-waarden van het lichaam, wat leidt tot een te hoge zuurgraad in de bloedbaan.

Onze observaties en verzamelde gegevens, die 17 jaar beslaan en neerkomen op ongeveer negen terabytes aan verzamelde gegevens over genezingen, wijzen op genezingen van een spectrum aan ziekten, variërend van allergieën tot kanker. De omvang van deze aandoeningen is uitgebreid en omvat aandoeningen van A tot Z, zoals gedetailleerd beschreven in mijn boek. Met zo'n breed scala aan toepassingen is het een uitdaging om één aandoening aan te wijzen waarbij Chloordioxide het meest effectief is. De diversiteit aan ziektes en aandoeningen die positief hebben gereageerd in onze onderzoeken onderstreept de potentiële veelzijdigheid van Chloordioxide als behandelingsoptie.

Voor degenen die niet bekend zijn met het onderwerp: Chloordioxide wordt gezien als effectief bij de behandeling van een breed scala aan gezondheidsaandoeningen, vallend in tien hoofdcategorieën. Deze omvatten:

1. **Bloeddrukproblemen:** Beheersing van aandoeningen die verband houden met abnormale bloeddruk.
2. **Diabetes:** Behandelen van zowel de primaire aandoening en de complicaties, zoals diabetische been problemen.
3. **Reumatoïde artritis:** Verlichting van symptomen en mogelijk invloed op de onderliggende oorzaken van deze auto-immuunziekte.
4. **Kanker:** Ondersteuning bieden bij de behandeling van verschillende vormen van kanker.
5. **Brandwonden:** Helpen bij het genezingsproces van brandwonden.
6. **Infecties:** Een breed scala aan bacteriële, virale en andere microbiële infecties behandelen.
7. **Ontstekingen:** Verminderen van ontstekingen, een veel voorkomende factor bij veel ziekten.
8. **Toxiciteit:** Tegengaan van verschillende vormen van lichamelijke gifstoffen.
9. **Elektronladingstoornissen:** Aandoeningen behandelen waarbij de elektronlading op cellulair niveau uit balans is.
10. **Algehele energietekorten:** Aandoeningen aanpakken die voortkomen uit of resulteren in een gebrek aan energie in het lichaam.

Kanker, Hepatitis, Gezichtsverlamming, Herpes: Dr. Roger Hodkinson waarschuwt dat de problemen met "vaccins" zullen verergeren

Deze benadering van behandeling is gebaseerd op het concept van de elektro-moleculaire geneeskunde, dat zich richt op de beweging van elektronen en hun rol bij gezondheid en ziekte. In deze visie wordt ziekte gelijkgesteld aan een gebrek aan energie; wanneer het lichaam een tekort aan energie heeft, wordt het vatbaar voor opportunistische infecties en verschillende gezondheidsproblemen. Dit perspectief verschilt duidelijk van conventionele farmaceutische benaderingen, waarbij vaak stoffen worden gebruikt die een reactie in het lichaam uitlokken. In plaats daarvan richt deze benadering zich op het voorzien van het lichaam van wat het nodig heeft – zoals zuurstof – om zichzelf te genezen. Het belang van zuurstof kan niet genoeg worden benadrukt; terwijl we weken zonder voedsel en dagen zonder water kunnen, houden we het maar een paar minuten uit zonder zuurstof. Daarom wordt zuurstof beschouwd als een cruciaal element voor de gezondheid en het herstel van het lichaam.

Hoe kan het helpen bij autisme?

Autisme is een complexe uitdaging, vooral omdat het geen eenduidige ziekte is, maar een spectrum dat een reeks aandoeningen omvat. In de kern kunnen we autisme

vereenvoudigen als zijnde gerelateerd aan ontsteking van het nervus vagus-systeem hoewel deze beschrijving slechts de oppervlakte van de complexiteit raakt.

Onze waarnemingen hebben aangetoond dat Chloordioxide effectief kan zijn in het aanpakken van problemen die gerelateerd zijn aan autisme. Deze effectiviteit is deels te danken aan het vermogen om ontstekingen te bestrijden, die vaak een onderdeel zijn van autismspectrumstoornissen. Bovendien lijkt Chloordioxide het unieke vermogen te bezitten om stamcellen te activeren en te differentiëren. Deze eigenschap is bijzonder intrigerend omdat het zou kunnen bijdragen aan neurologische verbeteringen of herstel.

We hebben gevallen gedocumenteerd van honderden kinderen die, onder een zorgvuldig beheerd, langdurig behandelingsregime met chloordioxide, aanzienlijk herstel vertoonden van symptomen die geassocieerd worden met autisme.

Zijn er landen die chloordioxide als behandeling hebben gebruikt tijdens de COVID-19 pandemie?

Het gebruik van chloordioxide als behandeling voor COVID-19 is in veel Zuid-Amerikaanse landen aanzienlijk geweest. Ik heb voornamelijk in Duitsland gewerkt, maar ik heb 35 jaar in Spanje gewoond, waardoor ik inzicht heb gekregen in deze gebieden. Met name in Bolivia hebben we enorm succes geboekt met chloordioxide. Miljoenen mensen hebben het daar gebruikt en doen dat nog steeds. We zijn een samenwerking aangegaan met het Boliviaanse leger, wat ertoe heeft geleid dat ik hun hoogste onderscheiding heb ontvangen. Deze samenwerking hield in dat we samenwerkten met de topuniversiteiten van het Boliviaanse leger, die chloordioxide sindsdien in hun programma's hebben opgenomen. Ik maakte deel uit van het schrijfteam van de wet.

Hoe heeft de associatie met 'bleekmiddel' de publieke perceptie en de wetenschappelijke discussie over chloordioxide beïnvloed?

De associatie van chloordioxide met bleekmiddel heeft een diepgaande negatieve invloed gehad op zowel de publieke perceptie als de wetenschappelijke discussie over het gebruik ervan. Wanneer ik word geconfronteerd met de bewering dat Chloordioxide gewoon bleekmiddel is, is mijn antwoord duidelijk en gebaseerd op een duidelijk, waarneembaar verschil: bleekmiddel is transparant, terwijl Chloordioxide geel is. Dit eenvoudige, maar fundamentele onderscheid, waarvoor geen geavanceerde wetenschappelijke kennis nodig is om het te begrijpen, zou moeten helpen deze veel voorkomende misvatting uit de wereld te helpen.

Zie je een rol voor chloordioxide in het helpen van mensen met vaccinatiegerelateerde verwondingen?

De vraag over het gebruik van chloordioxide voor vaccin-gerelateerde verwondingen is niet alleen mijn perspectief, maar wordt ook gedeeld door meer dan 5.000 artsen in de [COMUSAV](#) vereniging. Deze medische professionals gebruiken Chloordioxide met succes in

hun behandelingsprotocollen. De aanpak bestaat uit een eerste beoordeling, waarbij Dutch ferritine- en d-dimeerwaarden meten om de aard van de vaccinreactie te bepalen – of deze meer of minder ernstig is.

In gevallen waar deze biomarkers wijzen op een ernstige reactie (weerspiegeld door hoge ferritine- en d-dimeerwaarden), bevelen artsen het standaardprotocol C voor chloordioxidebehandeling aan. Deze behandeling duurt meestal drie maanden, waarna dezelfde biomarkers opnieuw worden gemeten. In ongeveer 90% van de gevallen normaliseren deze waarden na de behandeling. Voor de overige 10%, waarbij geen normalisatie wordt waargenomen, kan de behandeling met nog eens drie maanden worden verlengd.

Dit protocol is gebaseerd op gepubliceerde onderzoeken, waaronder delen van mijn eigen publicatie, die uitleggen hoe chloordioxide reageert op het spike-eiwit in vaccins. Het mechanisme betreft de oxidatie van cysteïne en tyrosine in het spikeiwit. Het is belangrijk op te merken dat de vaccins gebaseerd zijn op het spike-eiwit, niet op het virus zelf, en chloordioxide lijkt in deze context effectief te zijn.

Heb je een mening over de waarde van chloordioxide bij letsels door kindervaccins?

Dit is in principe een van de oorzaken van autisme. Ik heb dit jarenlang verdedigd en daarom ben ik aangevallen. Maar in de statistieken van meer dan 2000 moeders bevestigde meer dan 80 procent dat autisme direct verband houdt met de vaccins. Ja, dat hebben we.

Hoe ga je om met het scepticisme van de medische gemeenschap en de media over chloordioxide?

Ik begrijp de scepsis van de medische gemeenschap en de media volledig. Als arts met 30 jaar ervaring zou ik in eerste instantie ook voorzichtig reageren als iemand beweerde een remedie te hebben voor bijna elke kwaal. De natuurlijke reactie voor velen in het veld is scepticisme, vaak uitgedrukt als 'val me hier niet mee lastig'.

Het is echter belangrijk om te benadrukken dat deze beweringen een wetenschappelijke en academische basis hebben. We hebben het hier over een nieuwe technologie die geleidelijk aan erkenning en acceptatie krijgt onder medische professionals. Hoewel ik erken dat sommige artsen zich verzetten tegen nieuwe ideeën, misschien door een zekere mate van arrogantie of traditionalisme, beginnen steeds meer artsen de potentiële voordelen van deze benadering in te zien. Ons doel is om wetenschappelijk bewijs en praktische resultaten te blijven presenteren om geleidelijk aan deze scepsis te overwinnen en een bredere acceptatie binnen de medische gemeenschap aan te moedigen.

Welke wettelijke of juridische obstakels bent u tegengekomen in uw werk met chloordioxide?

In mijn werk ben ik talloze regelgevende en juridische uitdagingen tegengekomen, voornamelijk door de dominante invloed van de farmaceutische lobby. Deze lobby heeft de neiging om voor behandelingen te zijn die chronische aandoeningen in stand houden, waardoor klanten afhankelijk blijven van farmaceutische producten. Onze inspanningen om onze aanpak te legaliseren en geaccepteerd te krijgen, brengen met zich mee dat we aanzienlijke hindernissen moeten overwinnen.

Een van de grootste problemen waar we tegenaan zijn gelopen is de Amerikaanse Food and Drug Administration (FDA). De FDA heeft beweringen gedaan waarin natriumchloride wordt gelijkgesteld aan chloordioxide, wat misleidend en wetenschappelijk onjuist is. Het is onjuist. Natriumchloride is een precursor bij de productie van Chloordioxide, maar het zijn fundamenteel verschillende stoffen. Natriumchloride is een zout, terwijl Chloordioxide een gas is. Dit onderscheid is net zo duidelijk als het verschil tussen koolstof en buskruit; hoewel het ene een voorloper van het andere kan zijn, zijn ze niet hetzelfde.

Om dit te benadrukken en de misvattingen uit te dagen, heeft Pedro Luis Martin Bringas van de Soriana-groep, een prominent en rijk persoon, in Mexico publiekelijk \$ 2 miljoen uitgelooft aan iedereen die de giftigheid van chloordioxide in de doseringen die wij gebruiken kan aantonen. Deze uitdaging werd meer dan twee jaar geleden gedaan en tot op heden heeft niemand dit bewijs geleverd. Desondanks heeft de FDA niet gereageerd op onze communicatie en vragen.

Wat zijn je gedachten over de dosering en toediening van chloordioxide?

Ik wil duidelijk maken dat ik niet direct specifieke doseringen of toedieningsmethoden voor Chloordioxide aanbeveel. Mijn rol bestaat voornamelijk uit het uitvoeren van onderzoek, dat zowel statistische analyses als laboratoriumonderzoek omvat. Door dit onderzoek hebben we bepaalde doseringen waargenomen die effectief lijken te zijn of veelbelovend voor verschillende toepassingen. Dit zijn echter observaties en bevindingen uit onderzoeken, geen persoonlijke aanbevelingen.

Wie geïnteresseerd is in de gedetailleerde resultaten van deze onderzoeken, inclusief de doseringen die in onze studies effectief zijn bevonden, verwijs ik naar mijn boek 'Forbidden Health'. Alle inzichten en gegevens uit ons onderzoek zijn daarin uitgebreid gedocumenteerd. Daarnaast is mijn website een bron en referentiepunt voor meer informatie en updates.

Welke toekomstige onderzoeksmogelijkheden zie je voor Chloordioxide?

De toekomstige onderzoeksmogelijkheden voor chloordioxide zijn enorm en divers. Velen, waaronder ikzelf en meer dan 5000 artsen, geloven dat het een van de belangrijkste medische ontdekkingen van de afgelopen eeuw is. Laat me enkele voorbeelden geven die het potentieel illustreren:

1. **Oogheelkunde:** Een van onze studenten, een oogarts, heeft met succes intraoculaire injecties met chloordioxide gebruikt om het gezichtsvermogen van patiënten met bepaalde neurologische gezichtsproblemen te herstellen. Tot nu toe hebben zeven mensen die voorheen blind waren hun gezichtsvermogen teruggekregen, een opmerkelijke prestatie.
2. **Chirurgische toepassingen:** Dr. Andrada in Mexico heeft baanbrekende ontdekkingen gedaan in het gebruik van chloordioxide tijdens operaties. Hij ontdekte dat het verklevingen en infecties voorkomt, de wondgenezing aanzienlijk verbetert en effectiever is dan andere behandelingen, allemaal zonder bijwerkingen. De wonden die met chloordioxide worden behandeld, genezen uitzonderlijk goed, vaak zonder dat er transplantaties nodig zijn en zonder littekens achter te laten.
3. **Behandeling van brandwonden:** Bij ernstige brandwonden heeft Chloordioxide fantastische resultaten laten zien. Wanneer het rechtstreeks op brandwonden wordt aangebracht, bevordert het het herstel van de huid zonder dat er transplantaten nodig zijn en voorkomt het littekens.
4. Hemostase bij chirurgie: We hebben ook gemerkt dat het effectief is bij het stoppen van bloedingen tijdens operaties. Het verbetert de bloedstroom bij lage concentraties en kan bloedingen stoppen bij hogere concentraties. In tegenstelling tot andere stoffen die bij chirurgie worden gebruikt en die de bloedstolling bevorderen, werkt Chloordioxide via spierversnauwing, een ander en effectief mechanisme. Deze aanpak voorkomt ook infecties tijdens chirurgische ingrepen.
5. **Bredere medische en veterinaire toepassingen:** Lopend onderzoek verkent het gebruik op verschillende medische gebieden, waaronder urologie en diergeneeskunde.

Deze voorbeelden onderstrepen de revolutionaire aard van chloordioxide in de medische wetenschap. De effectiviteit komt voort uit de elektromoleculaire geneeskunde, die een nieuw technologisch paradigma vertegenwoordigt dat verschilt van traditionele farmaceutische benaderingen.

Was Jim Humble een van de eerste ontdekkers van de waarde ervan?

Jim Humble kan inderdaad worden beschouwd als een van de grondleggers in de geschiedenis van de toepassing van chloordioxide, een soort 'grootvader' van het vakgebied. Hij maakte het gebruik van chloordioxide populair door middel van een methode waarbij chloride met een zuur werd gemengd. Deze traditionele methode was aanvankelijk algemeen bekend en werd veel gebruikt.

Tijdens mijn onderzoek, zoals beschreven in mijn eerste boek, ontdekte ik echter de beperkingen van deze traditionele aanpak, vooral als het ging om de behandeling van dieren zoals kalveren en koeien, die een ander spijsverteringsstelsel hebben. Dit leidde ertoe dat ik een nieuwe vorm van Chloordioxide ontwikkelde, bekend als CDS. Deze variant bestaat alleen uit gas, zonder chloor en is pH-neutraal, waardoor het zich duidelijk onderscheidt van de oudere MMS-formule (Miracle Mineral Solution).

Het is ook belangrijk om te weten dat Jim Humble weliswaar een belangrijke rol heeft gespeeld, maar dat hij niet de eerste was die het potentieel van Chloordioxide ontdekte. Het eerste bekende gebruik van Chloordioxide voor medische doeleinden dateert uit 1949, toen het werd gepatenteerd voor de behandeling van brandwonden. Ook ontwikkelde [Howard Allinger](#) in Amerika zakken voor het desinfecteren van bloed met behulp van Chloordioxide en zijn dochter zet deze erfenis voort via [Frontier Pharmaceuticals](#).

Hoe krijg of maak je de oplossing?

Hoewel het cruciaal is om op te merken dat Chloordioxide niet officieel erkend of goedgekeurd is als medische behandeling, en ik het zeker niet als zodanig aanbeveel, wordt de stof zelf op grote schaal gebruikt in verschillende niet-medische toepassingen. Chloordioxide wordt bijvoorbeeld vaak gebruikt als desinfectiemiddel en je kunt het vinden in producten die voor dit doel ontworpen zijn, met concentraties rond de 3000 ppm.

Wetenschappers worstelen om te verklaren waarom de ongevaccineerden COVID gespaard is gebleven

Wat interessant is, is dat de basissamenstelling van Chloordioxide dat wordt gebruikt voor desinfectie – een combinatie van het gas opgelost in water – in wezen hetzelfde is als wat wordt gebruikt in andere contexten, zoals plantenverzorging, dierbehandelingen of voorgestelde menselijke toepassingen.

Voor degenen die zelf Chloordioxide-oplossingen willen maken, is het geen ingewikkeld proces. Ik heb zelfs gedetailleerde instructies gegeven in mijn boek. Het proces is zo eenvoudig dat ik het vaak vergelijk met het maken van marmelade; als je dat laatste kunt, kun je waarschijnlijk ook CDS (Chloordioxide Oplossing) maken.

Welk advies zou je geven aan behandelaars die geïnteresseerd zijn in het gebruik van Chloordioxide?

Voor behandelaars die geïnteresseerd zijn in het gebruik van Chloordioxide is mijn belangrijkste advies om goed te begrijpen hoe het werkt voordat je het in je praktijk opneemt. Een veelgemaakte fout onder beoefenaars is om Chloordioxide te mengen met andere stoffen zonder een grondig begrip van de elektromoleculaire mechanismen ervan. Dit kan leiden tot onvoorziene complicaties of ineffectieve behandelingen.

Om deze kenniskloof te dichten, bieden we een reeks online cursussen aan via ons instituut, toegankelijk via mijn website. Deze cursussen zijn ontworpen voor verschillende niveaus van interesse en expertise:

1. **Beginnersniveau:** Een inleidende cursus die basiskennis biedt, ideaal voor degenen die nieuw zijn met Chloordioxide.

2. **Intermediair niveau:** Voor beoefenaars die al enige kennis hebben, maar dieper in de toepassingen willen duiken.

3. **Master Cursus voor gevorderden:** Een uitgebreid programma van negen maanden, met een mix van video-inhoud, literatuur en interactieve sessies. Deze cursus is geschikt voor artsen, verpleegkundigen, therapeuten en zelfs geïnteresseerde leken die een diepgaand begrip van chloordioxide willen krijgen.

Deze cursussen bieden een gestructureerd en gedetailleerd leertraject, zodat behandelaars goed zijn toegerust om Chloordioxide veilig en effectief in hun praktijk te gebruiken.

Het is alsof er een nieuw vakgebied aan het ontstaan is.

Sterker nog, we zijn getuige van de geboorte van een nieuw gebied in de geneeskunde. Dit vakgebied hanteert een radicaal andere benadering, vooral als het gaat om de behandeling van concepten als oxidanten en antioxidanten. In de traditionele medische taal worden vaak vage of algemene termen gebruikt bij het bespreken van ziekten – bijvoorbeeld het simpelweg beoordelen van de ziekte van een patiënt op een schaal van 1 tot 4. Maar wat zegt dat werkelijk over de toestand van de patiënt? Waar is de precisie, de metriek?

In dit opkomende veld pleiten we voor een nauwkeuriger begrip op moleculair niveau. In plaats van te vertrouwen op brede, vaak dubbelzinnige termen, richten we ons op meetbare, kwantificeerbare gegevens. Dit omvat het evalueren van de elektrische of moleculaire basis van een aandoening, waardoor een nauwkeuriger en wetenschappelijker begrip van de gezondheid van een patiënt ontstaat. De sleutel hier is het identificeren van en werken vanuit een gemeenschappelijke noemer.

Kun je ons iets vertellen over dit nieuwe veld van de Elektro-moleculaire geneeskunde?

Elektro-moleculaire geneeskunde vertegenwoordigt een baanbrekende verschuiving in het medisch denken. Het is een vakgebied dat fundamenteel begrijpt dat energie de kern vormt van alle biologische processen. Eenvoudiger gezegd, verwijzen we vaak naar zuurstof als de sleutel tot deze energie. Voor professionals op dit gebied gaat het echter meer om de lading die de zuurstofopname vergemakkelijkt. Het gaat niet alleen om zuurstof op zich; het gaat om de lading en de rol ervan in het lichaam.

Mijn specialiteit, biofysica, houdt in dat ik veel werk met frequentiemachines zoals de Biotron en de Plasmatron. Dit zijn geen gewone frequentiemachines; ik heb ze geprogrammeerd om cellulaire coherentie te creëren. Deze coherentie versterkt de energie van het lichaam, net zoals laserlicht gericht en krachtiger is dan gewoon licht.

Een hogere cellulaire coherentie leidt tot meer energie in het lichaam, wat correleert een betere gezondheid, sneller denken en zelfs een verbeterde intelligentie.

Bovendien is er een fascinerend verband tussen deze benadering en een lang leven. In onze laboratoriumexperimenten met ratten vertoonden degenen die hun hele leven lang behandeld werden met Chloordioxide een opmerkelijke toename in levensduur. Normaal gesproken leven ratten zo'n 600 tot 650 dagen, maar in onze onderzoeken leefden veel ratten langer dan 900 dagen. De oudste ratten bereikten een levensduur van 972 dagen – een aanzienlijke verlenging van hun standaardlevensduur met bijna 30%. Dit toont niet alleen het potentieel voor een langere levensduur aan, maar impliceert ook een algemene verbetering van de algehele gezondheid.

Heeft het waarde met betrekking tot allergieën, bijvoorbeeld hooikoorts?

Zeker, Chloordioxide heeft zijn waarde bewezen bij de behandeling van aandoeningen zoals hooikoorts, die meestal geassocieerd worden met allergische reacties waarbij histamine betrokken is. De sleutel ligt in het begrijpen hoe histamine functioneert in allergische reacties. Histamine speelt een centrale rol bij allergieën en het interessante is dat het geoxideerd kan worden door Chloordioxide. Dit oxidatieproces neutraliseert histamine effectief, waardoor de allergische reactie wordt verminderd.

Dit perspectief op het gebruik van Chloordioxide bij allergieën biedt een unieke benadering, vooral gezien de mogelijke effecten op het immuunsysteem. Veel patiënten met allergieën krijgen vaak medicijnen voorgeschreven die het immuunsysteem onderdrukken, wat leidt tot een kritieke vraag: wie beschermt het lichaam als het immuunsysteem is aangetast? Dit is waar Chloordioxide een cruciale rol kan spelen. Het werkt als een beschermend middel of een 'huurling', die het lichaam verdedigt tegen virussen, bacteriën en schimmels die misbruik zouden kunnen maken van een verzwakt immuunsysteem. Op deze manier biedt Chloordioxide een extra verdedigingslaag, die het lichaam beschermt tijdens perioden waarin de natuurlijke afweer verminderd is.

Kan het profylactisch gebruikt worden?

Chloordioxide kan inderdaad worden overwogen voor profylactisch gebruik. Het vermogen om het zuurstof- en energieniveau te verhogen zonder schade aan te richten maakt het een aantrekkelijke optie voor het handhaven van het algehele welzijn. Persoonlijk gebruik ik het als ik weinig energie heb en ik heb gemerkt dat het veel voordelen heeft.

Op het gebied van sport heeft Chloordioxide opmerkelijke resultaten laten zien bij het verbeteren van prestaties. Onder onze studenten bevinden zich professoren en topsporters die onderzoek hebben gedaan naar zwemmen en andere sporten. Deze onderzoeken geven aan dat Chloordioxide de efficiëntie kan verbeteren en spierpijn na de training kan voorkomen door melkzuur en andere zuren in het lichaam te verminderen.

Deze vermindering van melkzuur is ook een cruciale factor in het potentiële gebruik in de behandeling van kanker. Van melkzuur is bekend dat het de vascularisatie bevordert, waar kankercellen gebruik van maken om te groeien. Door het melkzuurgehalte te verlagen, kan Chloordioxide de groei van kankercellen remmen.

Hoe kunnen mensen je werk volgen en toegang krijgen tot bronnen over Chloordioxide?

Voor meer informatie, ook over onze cursussen, nodig ik je uit om onze website, het [Kalcker Instituut](#), te bezoeken. We bieden cursussen aan voor verschillende niveaus, van beginners die op zoek zijn naar basiskennis tot gevorderden die dieper willen graven. Het doel is om mensen te voorzien van kennis die waardevol blijft, vooral in tijden van crisis, en om een wereldwijd netwerk van goed geïnformeerde individuen op te bouwen.

Onze masteropleiding is vooral gericht op het creëren van meer leraren die deze kennis effectief kunnen overbrengen, vragen van professionals kunnen beantwoorden en ons bereik wereldwijd kunnen vergroten. We zijn al aanwezig in 60 landen en willen verder groeien en een positieve impact hebben.

Nog een laatste gedachte?

Ik ben enorm blij dat steeds meer artsen en professionals in de gezondheidszorg interesse tonen in de werking van chloordioxide. Het is vooral bemoedigend om te zien dat ons studentenbestand zich uitstrekt over 60 landen, waaronder plaatsen zo ver weg als Nieuw-Caledonië, wat voor mij een verrukkelijke ontdekking was. Dit wereldwijde ontwaken voor een nieuwe medische technologie is echt opmerkelijk.

We staan aan de vooravond van de oprichting van een nieuwe tak van de geneeskunde, vergelijkbaar met de opkomst van informatica als studiegebied in de jaren 1980. Net als toen, toen je nog geen universitaire graad in computerwetenschappen kon behalen, pionieren we nu met dit nieuwe domein in de geneeskunde, waarbij we ons richten op elektro-moleculaire geneeskunde.

Dit gaat niet alleen over chloordioxide; het gaat over een fundamentele verschuiving naar het begrijpen en toepassen van geneeskunde op elektromoleculair niveau. Het is een paradigmaverschuiving ten opzichte van traditionele farmaceutische benaderingen. Chloordioxide werkt, net als ozon, op dit niveau. Hoewel ozontherapie veel gebruikt wordt, heeft het zijn beperkingen vanwege zijn kracht. Chloordioxide daarentegen is beter beheersbaar en toegankelijker.

Het begrijpen waarom chloordioxide zo werkt is echter een complexe en voortdurende reis. Na 17 jaar werken met deze stof ontdek ik nog steeds nieuwe inzichten, hoewel ik nu zeker meer weet dan toen ik begon.

2 **Chloordioxide** (chemische formule ClO_2) is een geelgroen gas met een kenmerkende chloorachtige geur. Het is een krachtig en effectief ontsmettings- en oxidatiemiddel en heeft verschillende opmerkelijke eigenschappen en toepassingen:

1. **Chemische eigenschappen:** Als chemische verbinding verschilt chloordioxide van chloorgas. Het blijft een echt gas bij kamertemperatuur en hydrolyseert (lost op) niet gemakkelijk in water, waardoor het zijn effectiviteit als desinfectiemiddel over een breder pH-bereik behoudt.
2. **Gebruik in waterbehandeling:** Een van de meest gebruikte toepassingen van chloordioxide is waterzuivering. Het doodt effectief bacteriën, virussen en sommige soorten parasieten en wordt zowel in gemeentelijke waterzuiveringsinstallaties als in sommige flessenwaterfabrieken gebruikt. In tegenstelling tot chloor reageert het niet met water om gechloreerde bijproducten te vormen, die schadelijk kunnen zijn.
3. **Bleekmiddel:** Chloordioxide wordt gebruikt in het bleekproces van houtpulp voor de productie van papier en pulp. Het gebruik ervan heeft aanzienlijk minder impact op het milieu dan elementair chloor.
4. **Desinfectie en ontsmetting:** Het wordt ook gebruikt in verschillende desinfectie- en ontsmettingsprocessen. Door zijn krachtige oxiderende eigenschappen is het effectief in het elimineren van geuren en het onder controle houden van biofilm, en wordt het gebruikt in de voedselverwerkende industrie, in medische faciliteiten en voor het steriliseren van medische apparatuur.
5. **Veiligheid en hantering:** Chloordioxide is een gevaarlijk materiaal dat bij hoge concentraties explosief kan zijn en blootstelling eraan kan schadelijk zijn. Er moet voorzichtig mee worden omgegaan, met de juiste veiligheidsmaatregelen.

3 Late fase kapitalisme of "laat kapitalisme" werd voor het eerst geïntroduceerd door de Duitse econoom Werner Sombart rond de eeuwwisseling van de 20e eeuw. Zijn werk "Der Moderne Kapitalismus", gepubliceerd van 1902 tot 1927, onderzocht de evolutie van het kapitalisme en verdeelde het in verschillende stadia, waaronder de fase die hij "laat kapitalisme" noemde. Deze fase beschreef de periode na de Eerste Wereldoorlog.

In het midden van de 20e eeuw werd de term steeds populairder en verder ontwikkeld. Vooral de marxistische econoom Ernest Mandel speelde een belangrijke rol in het populariseren van het concept in de jaren 1960 door het te gebruiken om de economische en sociale omstandigheden na de Tweede Wereldoorlog te beschrijven. Het werk van Mandel, vooral zijn boek "Late Capitalism", richtte zich op de kwalitatieve veranderingen binnen het kapitalistische systeem tijdens en na de Tweede Wereldoorlog en benadrukte de beperkingen van de kapitalistische ontwikkeling.

Het concept van laat kapitalisme heeft zich ontwikkeld om de waargenomen absurditeiten, tegenstrijdigheden en crises van het kapitalistische systeem in zijn gevorderde stadium te

beschrijven. Het benadrukt vaak zaken als toenemende ongelijkheid, aantasting van milieu, overcommercialisering **en de onevenredige invloed van bedrijven en de rijke elite.**

4 Chloordioxide (ClO₂) staat bekend om zijn relatieve stabiliteit in water, wat betekent dat het niet snel hydrolyse ondergaat onder normale omstandigheden. Deze stabiliteit is een van de belangrijkste eigenschappen waardoor het effectief is in verschillende toepassingen, met name als desinfectie- en bleekmiddel. Dit betekent echter niet dat ClO₂ onder alle omstandigheden volledig bestand is tegen hydrolyse.

Hier volgen enkele belangrijke punten met betrekking tot de hydrolyse van chloordioxide:

1. **Stabiliteit in water:** ClO₂ heeft de neiging om stabiel te blijven in water, vooral in verdunde oplossingen, daarom is het effectief in waterbehandeling en desinfectie. Door zijn stabiliteit behoudt het zijn oxidatieve eigenschappen zonder snel te ontleden.
2. **Reactiviteit onder bepaalde omstandigheden:** Hoewel ClO₂ over het algemeen stabiel is, kan het onder bepaalde omstandigheden reageren, met name bij hoge concentraties, in aanwezigheid van bepaalde onzuiverheden of bij extreme pH-waarden. Deze reacties kunnen leiden tot de vorming van chloriet (ClO₂⁻), chloraat (ClO₃⁻) en andere bijproducten.
3. **Afhankelijkheid van omgevingsfactoren:** Factoren zoals temperatuur, pH en de aanwezigheid van andere chemische stoffen in de oplossing kunnen van invloed zijn op de snelheid waarmee ClO₂ hydrolyse of andere ontledingsreacties kan ondergaan.
4. **Gecontroleerd gebruik in industriële toepassingen:** In industriële en gemeentelijke waterbehandelingsprocessen worden de omstandigheden (zoals concentratie, pH, temperatuur) waaronder ClO₂ wordt gebruikt zorgvuldig gecontroleerd om de stabiliteit en doeltreffendheid te behouden en hydrolyse of andere ongewenste reacties tot een minimum te beperken.

Vaccin shedding eindelijk bewezen!

Samengevat, hoewel chloordioxide relatief stabiel is en niet gemakkelijk hydrolyse ondergaat in water, kan het toch reageren onder specifieke omstandigheden.

5 De diffusiewet van Fick is een reeks regels in de natuurkunde en biologie die verklaart hoe deeltjes of stoffen zich verspreiden van een gebied waar ze meer geconcentreerd zijn naar een gebied waar ze minder geconcentreerd zijn. Dit principe werd in de 19e eeuw opgesteld door Adolf Fick en is cruciaal voor het begrijpen van verschillende fysische en biologische verschijnselen, vooral bij het bestuderen van hoe cellen functioneren en hoe ademhaling werkt.

De wet van Fick bestaat in twee hoofdversies:

1. **De eerste diffusiewet van Fick:** Deze wet stelt dat de beweging van een stof c

 Dutch

een oppervlak direct gerelateerd is aan het verschil in concentratie over dat oppervlak. Eenvoudiger gezegd, stoffen hebben de neiging om te bewegen van gebieden waar ze meer geconcentreerd zijn naar gebieden waar ze minder geconcentreerd zijn. De snelheid waarmee deze beweging gebeurt, hangt af van zowel het concentratieverschil als de aard van de stof en de omgeving waar deze doorheen beweegt.

2. **De tweede diffusiewet van Fick:** Terwijl de eerste wet betrekking heeft op stabiele omstandigheden waarbij het concentratieverschil in de loop van de tijd niet verandert, wordt de tweede wet gebruikt voor situaties waarin de concentratie in een gebied in de loop van de tijd verandert. Deze wet beschrijft hoe de verdeling van een stof in de loop van de tijd verandert, rekening houdend met de veranderende concentratiegradiënt.

De wetten van Fick hebben brede toepassingen in verschillende vakgebieden zoals natuurkunde, scheikunde, biologie en techniek. Ze helpen processen te verklaren zoals hoe zuurstof en kooldioxide worden uitgewisseld in de longen, hoe cellen voedingsstoffen opnemen en afvalstoffen afvoeren en hoe stoffen zich verplaatsen in oplossingen en over verschillende barrières. Inzicht in deze wetten is essentieel om te begrijpen hoe stoffen zich van nature in verschillende omgevingen verplaatsen en verspreiden.

6 **Waterstofionen** zijn positief geladen ionen die gevormd worden wanneer een waterstofatoom zijn elektron verliest of afstaat. In chemische termen is een waterstofion gewoon een waterstofatoom dat zijn elektron heeft verloren, wat resulteert in een positief geladen ion dat wordt weergegeven als H^+ . Hier volgen enkele belangrijke punten over waterstofionen:

1. **Vorming:** Een waterstofion ontstaat wanneer een waterstofatoom, dat normaal één proton en één elektron heeft, zijn elektron verliest. Zonder elektron wordt het waterstofatoom een positief geladen ion (H^+) omdat alleen het proton overblijft.
2. **Rol in zuurgraad:** Waterstofionen staan centraal in het concept van zuurgraad en pH in de scheikunde. De pH van een oplossing is een maat voor de waterstofionenconcentratie. Een hogere concentratie waterstofionen resulteert in een lagere pH, waardoor de oplossing zuurder is. Omgekeerd resulteert een lagere concentratie waterstofionen in een hogere pH, waardoor de oplossing basischer of basischer wordt.
3. **Biologisch belang:** In biologische systemen wordt de concentratie waterstofionen strak geregeld omdat deze cruciaal is voor het behoud van cellulaire functies en metabolische processen. Enzymactiviteiten, cellulaire energieproductie en veel andere biologische reacties zijn gevoelig voor veranderingen in de waterstofionconcentratie.
4. **Waterdissociatie:** In water valt een klein deel van de moleculen uiteen in waterstofionen (H^+) en hydroxide-ionen (OH^-). Het evenwicht tussen deze ionen bepaalt of de oplossing zuur, basisch of neutraal is.
5. **Zuur-base reacties:** Waterstofionen spelen een cruciale rol in zuur-basereacties in de scheikunde. Zuren zijn stoffen die waterstofionen kunnen afstaan, terwijl basen stoffen zijn die waterstofionen kunnen aannemen.

7 **Vrije radicalen** zijn moleculen of atomen die een ongepaard elektron in hun buitenste schil hebben, waardoor ze zeer reactief en instabiel zijn. In de scheikunde en biologie zijn vrije radicalen belangrijk vanwege hun vermogen om snelle en vaak schadelijke reacties uit te voeren. Hier volgen enkele belangrijke aspecten van vrije radicalen:

1. **Vorming:** Vrije radicalen kunnen worden gevormd door verschillende processen, waaronder de afbraak van bepaalde moleculen in het lichaam, blootstelling aan straling of vervuilende stoffen en tijdens normale stofwisselingsprocessen. Het gebruik van zuurstof door het lichaam kan bijvoorbeeld vrije radicalen produceren als bijproduct.
2. **Reactiviteit:** Door hun ongepaarde elektron zijn vrije radicalen zeer reactief. Ze zoeken stabiliteit door elektronen van andere moleculen af te staan of te accepteren. Dit kan schade veroorzaken aan cellen, eiwitten en DNA door kettingreacties op gang te brengen die de integriteit van deze moleculen aantasten.
3. **Rol in het lichaam:** In biologische systemen spelen vrije radicalen zowel gunstige als schadelijke rollen. Ze zijn betrokken bij celsignaalprocessen (heilzaam), maar staan meer bekend om hun vermogen oxidatieve stress te veroorzaken (schadelijk), wat leidt tot celschade en bijdraagt aan veroudering en verschillende ziekten, waaronder kanker, hartaandoeningen en neurodegeneratieve aandoeningen.
4. **Antioxidanten:** Het lichaam bestrijdt schade door vrije radicalen van nature met antioxidanten. Dit zijn stoffen die vrije radicalen kunnen neutraliseren door het benodigde elektron te leveren zonder zelf gedestabiliseerd te raken. Antioxidanten kunnen via de voeding worden verkregen, vooral uit fruit en groenten, of worden door het lichaam zelf aangemaakt.
5. **Omgevingsfactoren:** Externe factoren zoals vervuiling, straling, sigarettenrook en bepaalde chemicaliën kunnen de productie van vrije radicalen verhogen, waardoor de oxidatieve stress in het lichaam toeneemt.
6. **Balans is de sleutel:** Hoewel een teveel aan vrije radicalen schadelijk kan zijn, zijn ze ook noodzakelijk voor bepaalde essentiële stofwisselingsprocessen. Daarom is het behouden van een balans tussen vrije radicalen en antioxidanten cruciaal voor de gezondheid.

Samengevat zijn vrije radicalen instabiele moleculen met een breed scala aan effecten op het lichaam. Hoewel ze natuurlijke bijproducten zijn van sommige biologische processen en een rol spelen in celsignalering, is hun vermogen om oxidatieve schade te veroorzaken een groot probleem, wat het belang benadrukt van antioxidanten bij het gezond houden van cellen en het voorkomen van ziekten.

8 Het hydroxylradicaal (OH) is een zeer reactieve molecule die bestaat uit een zuurstofatoom en een waterstofatoom. Het is een type vrije radicaal, wat betekent dat het een ongepaard elektron heeft, waardoor het extreem reageert met andere stoffen. Hier volgen enkele belangrijke punten over het hydroxylradicaal:

- 1. Chemische structuur:** Het hydroxylradicaal heeft de chemische formule $\text{OH}\cdot$. Het moet niet verward worden met het hydroxide-ion (OH^-), dat negatief geladen en stabiel is. Het hydroxylradicaal is neutraal maar zeer reactief vanwege het ongepaarde elektron.
Vorming: Hydroxylradicalen kunnen in het milieu gevormd worden door verschillende processen, zoals de reactie van waterdamp met aangeslagen atomaire zuurstof in de atmosfeer. Ze worden ook geproduceerd in levende organismen tijdens verschillende biochemische reacties, vaak als gevolg van oxidatieve stress.
- 2. Reactiviteit:** Het hydroxylradicaal is een van de meest reactieve vrije radicalen. Het kan reageren met een breed scala aan moleculen, waaronder DNA, lipiden en eiwitten, en veroorzaakt vaak aanzienlijke schade aan cellen en weefsels. Deze reactiviteit maakt het een krachtige agent in oxidatieve stress, die bijdraagt aan celveroudering en de ontwikkeling van verschillende ziekten.
- 3. Rol in de atmosfeer:** In de atmosferische chemie spelen hydroxylradicalen een cruciale rol bij het afbreken van vervuilende stoffen en broeikasgassen, waarbij ze fungeren als een natuurlijk 'reinigingsmiddel' in de atmosfeer. Ze helpen verschillende schadelijke stoffen te verwijderen door ze te oxideren.
- 4. Antioxidanten en bescherming:** In biologische systemen zijn antioxidant cruciaal voor de bescherming van cellen tegen de schadelijke effecten van hydroxylradicalen. Antioxidanten kunnen deze radicalen neutraliseren, waardoor ze geen celschade kunnen veroorzaken.

Samengevat is het hydroxylradicaal een zeer reactieve molecule met belangrijke implicaties in zowel de milieuchemie als de biologie. Zijn reactiviteit kan leiden tot schadelijke effecten in levende organismen, wat het belang van antioxidant bij de bescherming tegen oxidatieve stress benadrukt.

9 Een **antioxidant** is een stof die de oxidatieve schade aan cellen veroorzaakt door vrije radicalen kan voorkomen of vertragen. Antioxidanten worden ook wel "vrije radicalenvangers" genoemd. Hier volgen enkele belangrijke punten over antioxidant:

1. **Werkingsmechanisme:** Antioxidanten neutraliseren vrije radicalen door een elektron af te staan. Deze donatie stabiliseert de vrije radicaal zonder dat de antioxidant zelf een vrije radicaal wordt. Deze actie helpt bij het stoppen van de kettingreactie die vrije radicalen kunnen starten, wat kan leiden tot cel- en weefselschade.
2. **Bronnen van antioxidanten:** Antioxidanten zijn te vinden in verschillende voedingsmiddelen, vooral in fruit, groenten, noten en granen. Ze zijn ook verkrijgbaar als voedingssupplementen. Voorbeelden van antioxidanten zijn vitamines (zoals vitamine C en E), mineralen (zoals selenium) en flavonoïden, die in planten voorkomen. Het lichaam produceert zelf ook antioxidanten, zoals het enzym superoxide dismutase.
3. **Voordelen voor de gezondheid:** Door cellen te beschermen tegen schade, zouden antioxidanten helpen bij het voorkomen van een aantal ziekten en aandoeningen die verband houden met oxidatieve stress.
4. **Soorten antioxidanten:** Er zijn veel verschillende antioxidanten, elk met unieke functies en eigenschappen. Vitamine E is bijvoorbeeld bijzonder effectief in het beschermen van lipiden tegen oxidatie, terwijl vitamine C vrije radicalen uit de cel verwijdert.
5. **Balans is belangrijk:** Hoewel antioxidanten essentieel zijn voor de gezondheid, kan een onevenwichtige balans in het voordeel van antioxidanten schadelijk zijn. Een balans tussen oxidatieve stress en antioxidanten is noodzakelijk voor een goede fysiologische werking.

10 **Metabole acidose** is een medische aandoening die wordt gekenmerkt door een verstoord zuur-base-evenwicht in het lichaam, wat leidt tot een pH-waarde in het bloed die lager is dan normaal. Deze aandoening treedt op wanneer het lichaam te veel zuur produceert, te veel base verliest (zoals bicarbonaat) of niet effectief genoeg zuur uit het lichaam kan verwijderen. Hier volgen enkele belangrijke punten over metabole acidose:

- **Oorzaken:** Metabole acidose kan worden veroorzaakt door verschillende factoren waaronder een nierziekte (die de zuuruitscheiding belemmert), diabetische ketoacidose (waarbij een hoge bloedsuikerspiegel leidt tot een overmatige zuurproductie), melkzuuracidose (overmatig melkzuur als gevolg van zuurstoftekort of andere oorzaken), en de inname van bepaalde giftige stoffen (zoals methanol of antivries).
- **Symptomen:** Symptomen van metabole acidose kunnen variëren afhankelijk van de onderliggende oorzaak, maar kunnen zijn: snelle ademhaling, vermoeidheid, verwardheid en in ernstige gevallen shock of de dood.
- **Diagnose:** De diagnose wordt meestal gesteld door bloedtesten die de pH-waarde, bicarbonaatwaarden en andere elektrolyten meten. Een lage pH-waarde in het bloed en een laag bicarbonaatgehalte wijzen op metabole acidose.
- **Zuur-base-evenwicht:** Het lichaam handhaaft normaal gesproken een delicaat evenwicht tussen zuren en basen om correct te functioneren, met een pH-waarde in het bloed die licht alkalisch is (rond 7,35 tot 7,45). Metabole acidose verstoort dit evenwicht.
- **Complicaties:** Als het niet behandeld wordt, kan metabole acidose leiden tot slechte gezondheidsresultaten, waaronder chronische aandoeningen, schade aan organen en een verhoogd risico op sterfte.

Bronnen:

[Andreas Kalcker](#)

[How to make Chlorine Dioxide by Andreas Kalcker](#)

[EXPERT MASTER SEMINAR IN OXIDATIVE THERAPIES – Kalcker Institute](#)

[Forbidden Health Forum | Forbidden Health](#)

[277. KEY POST: "CHLORINE DIOXIDE SOLUTION \(CDS\) IS A UNIVERSAL ANTIDOTE" – NASA](#)

[286. SNOOT! SPRAY IS NOSE MAGIC – by Robert Yoho MD \(ret\)](#)

[288. KERRI RIVERA, THE MAMA BEAR WHO STARTED A MOVEMENT](#)

[Collections – Frontier Pharmaceutical, Inc.](#)

[Chlorine Dioxide \(CDS\) Water Purifier | MMS | Aquarius ProLife](#)

DOE EEN DONATIE

STEUN FRONTNIEUWS

 Dutch

Copyright © 2024 vertaling door Frontnieuws. Toestemming tot gehele of gedeeltelijke herdruk wordt graag verleend, mits volledige creditering en een directe link worden gegeven.

 Volg Frontnieuws op Telegram

Lees meer over:

Frontnieuws

<https://www.frontnieuws.com>

Mijn lichaam is geen eigendom van de staat. Ik heb de uitsluitende en exclusieve autonomie over mijn lichaam en geen enkele politicus, ambtenaar of arts heeft het wettelijke of morele recht om mij te dwingen een niet-gelicenseerd, experimenteel vaccin of enige andere medische behandeling of procedure te ondergaan zonder mijn specifieke en geïnformeerde toestemming. De beslissing is aan mij en aan mij alleen en ik zal mij niet onderwerpen aan chantage door de overheid of emotionele manipulatie door de media, zogenaamde celebrity influencers of politici.